

Жянна д'Аркъ была дъщеря на единъ селенинъ въ Лотарингиј, и съ сърдце вършила всички-ты домашни работы: прѣла, ткала, пасла бащино-то си стадо и пр. Още отъ дѣтинство Жянна д'Аркъ много обычяла да мысли, и често сѣдѣла сама подъ единъ голѣмъ дѣбъ, който ся намиралъ близо до село-то ѹ, и около който, спорядъ народно прѣданіе, ся събириали самовилы. Кога ся расчюло въ село-то ѹ, че царница-та и царь-ть ся намиратъ въ лоше състояние, Жянна тутакси обадила, че нѣкакви-си тайни гласове и призраци ѵ заповѣдвать да иде да отбрани отечество-то. Най-напрѣдъ рекли че е луда, та съ голѣмъ молбъ ѵ пустили до царя. Жянна, съ разумны-ты си думы и съ голѣмъ-тѣ си прозорливостъ, убѣдила царя, че е избрана отъ Бога да избави отечество-то си (казвать, тя казала тайна-та си само на Карла). Тя ся врекла да ослободи Орлеанъ и да заведе Карла въ Реймсъ, дѣто ся коронявали французски-ты царе. Карлъ ѵ далъ войска, съ којто Жянна, облѣчена съ рицарскѫ брони, съ бѣль прѣпорецъ въ ржцъ, чести-то ся втурила въ Орлеанъ, и до толкова насырдила Французы-ты, щото Англичаны-ты были отблѣснати и напуснѣли обстѣжъ-тѣ. По цѣлѣ Франциј ся расчюло за тѣхъ прочютъ момж; отсякаждъ ся стичали войници подъ Карловы-ты прѣпорци; а Англичане-ти ослабнѣли и ударили назадъ. Карлъ самъ станжалъ водачъ на войскѫ-тѣ, и заедно съ Жяннѣ отышъль въ Реймсъ та минжъ прѣзъ срѣдъ английскѫ-тѣ войскѫ.

Кога ся свѣршило коронясаніе-то Жянна казала Карлу, че опрѣдѣлено-то ѵ врѣмѧ веке дошло, та молила да ѵ пустне да си иде въ село-то. Нѣ царь-тѣ ѵ помолилъ да остане при войскѫ-тѣ. И наистинѣ, оттогава честь-та ѵ неработила; най-сетиѣ тя паднѣла робиня у неприятеля. Англичане-ти ся разлютили много на Жяннѣ за загубы-ты си, та ѵ прѣдали на сѣдъ, като лошъ еретицъ и врачъ. (За голѣмы-ты работы на Жяннѣ отъ незнаніе и отъ суевѣрие на онова врѣмѧ мнозина нейни врагове ѵ наричiali врачъ). Сѣдници-ти отсѣдили да изгорять Жяннѣ живъ, и това варварско отсѣжданіе было извѣршено на градскѫ-тѣ стѣгдѣ въ